

[Anne Feldt-Rasmussen.]

de udearbejdende kvinder, der ofte kan gå til fast klokkeslæt, kender til. Her kunne nævnes utallige eksempler, f. eks. købmandens kone, der sælger benzin efter almindelig lukketid. Vi finder, at der er grund til at indrømme denne gruppe af medborgere de samme skattemæssige fordele som andre grupper.

Hvad angår lovforslagene dels om skattelettelse for renteindtægter, dels om skattelettelse for visse indskud, understreger begge disse forslag det urimelige i at indføre dobbelte selvangivelser for ægtefæller. Der står i den højtærede finansministers fremsættelsestale, at det ville være alt for besværligt at dele fradragsretten for indbetaling af visse indskud m. v. mellem ægtefællerne, og det er jo rigtigt. Efter lovforslaget om skattelettelse for renteindtægter skal et eventuelt underskud hos den ene ægtefælle kunne udlignes i positiv indkomst hos den anden. Hvorfor skal der så to selvangivelser til?

De uafhængige mener, at man ved at føre proportionalskatten til tops, give de skattefri bundbeløb som personfradrag, indføre væsentlige børnefradrag inden ligningen og endelig ligne efter samme skala vil være nået så nær som muligt henimod en retfærdig løsning.

De foreliggende lovforslag er så langt fra de principielle synspunkter, vi indtager, at det vel næppe kan ventes, at de selv efter en meget grundig udvalgsbehandling vil antage en sådan skikkelse, at vi kan stemme for dem.

Hanne Budtz: Den højtærede statsminister bød i går kvindekommisionen velkommen til arbejdet og gav udtryk for, at nu skulle vi i kommissionen være med til at klarlægge kvindernes kår, ikke mindst i det samfund, vi lever i, med en voldsom teknisk udvikling, hvor det simpelt hen er nødvendigt, at flere og flere kvinder deltager i erhvervene, hvis vi skal gøre os håb om en yderligere produktionsforøgelse. Og den højtærede statsminister tilsagde sin velvilje med hensyn til at lette denne opgave og ligeledes at søge klarlagt, hvad man kunne gøre for kvinderne.

På denne baggrund kunne man jo have håbet, at de foreliggende lovforslag om

ophævelse af sambeskatningen ikke havde været en sådan skuffelse for os, men at de havde været mere positive.

Umiddelbart før valget blev man jo overrasket — men også glædeligt overrasket, kan jeg sige — over at se, at socialdemokratiet nu også ville være med til at have sambeskatningen ophævet. Vi så de store plakater og tænkte: ja, nu kan man altså endelig få det problem løst, det problem, som vi også gennem adskillige år har ønsket at få løst.

De foreliggende lovforslag er imidlertid i høj grad — som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde i sin beherskede anbefaling — et behersket forsøg på at løse dette meget store problem, som nu engang skal løses, og noget af det mest iøjnefaldende er vel nok, at den højtærede finansminister foreslår, at bundfradraget skulle deles mellem ægtefællerne. De foregående ærede ordførere, også mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, har jo allerede påpeget, hvilken kæmpemæssig administration dette vil give.

Man bemærker, at forslagene opretholder forsørgerbegrebet. Det er, som om dette begreb efterhånden er blevet helt stadfæstet, er blevet en slags hellig ko i dansk skattelovgivning. Hvor mange gør sig egentlig klart, at det er så nyt et begreb, som det i virkeligheden er? Så vidt jeg husker, er det mindre end 10 år gammelt; det var daværende finansminister Kampmann, der fremsatte forslaget, og hele indførelsen af det er i virkeligheden et meget betydeligt tilskud til den hjemmearbejdende hustru. Der tales jo så meget om i hele denne diskussion, at der må også gøres noget for de hjemmearbejdende hustruer. Det må man vel sige at der i høj grad er gjort ved gennemførelse af forsørgerbegrebet. Jeg har ladet mig sige, at det ved en indtægt på 15.000 kr. betyder en lettelse på 440 kr. og ved en indtægt på 50.000 kr. en lettelse på ca. 3.000 kr. og således højere op. Så man kan ikke sige, der ikke er gjort noget for de hjemmearbejdende hustruer.

Men spørgsmålet er altså, om det er logisk at blive ved med at have forsørgerbegrebet, fordi det netop har været medvirkende til, at vi har måttet diskutere. Skulle vi have hustrufradrag eller ej, når vi nu skulle have en skattereform, der ophævede sambeskat-